

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

38. De pœnitentiis & remissionibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

saeculari secundum Leges puniendus. Alia est verbalis, alia realis, cujus solennitas in c. 27. de V. S. c. 2. h. t. in 6. c. 1. de haret. in 6. Frid. Sess. 13. c. 4. de reform. describitur. Merentur illam crimina certa atrociora, de quibus exempla habentur in c. 9. de haret. c. 4. eod. in 6. c. 7. de crim. falsi. can. 18. caus. 11. q. 1. c. 1. de homicid. in 6.

Resp. 2. Pœnæ temporales tum corporis tum animi afflictivæ de jure Can. sunt seq. 1. infamia, de qua Schmalzgr. h. t. à n. 165. ad 177. 2. multa pecuniaria, quam à Judice Ecclesiastico subinde infligi posse praxis, ratio, autoritas Canonum suadet. 3. condemnatio in expensas litis à victo præstandas, si victor petiit, & cætera concurrant, quæ in c. 4. h. t. l. 79. ff. de jud. c. 7. de injur. continentur. 4. confiscatio bonorum juxta c. 10. de haret. c. 19. eod. in 6. c. 26. de V. S. 5. Incarceratio, quæ nonnunquam custodiæ, aliàs pœnæ locum habet, etiam respectu Clericorum per c. 3. h. t. in 6. 6. Detrusio in monasterium, flagellatio vel verberatio recesserunt ex usu, exilium tamen sive Relegationem extra diœcesin judex Ecclesiasticus decernere potest. Vid. Schmalzgr. h. n. 205.

TITULUS XXXVIII.

De Pœnitentiis & Remissionibus.

Q. I. Quid nomine Pœnitentiæ veniat? Resp. Post pœnas fori externi, agitur de pœnis

I 3 fori

fori interni, seu pœnitentialis: porro Pœnitentia sumitur tripliciter, 1. Pro virtute specialiter, quatenus est detestatio & dolor de peccatis, pro ut hæc sunt offensa Dei. 2. Pro Sacramento Pœnitentia, si interno dolori confessio coram Sacerdote, huiusque absolutio accedat. 3. Pro Satisfactione, si accedat opus pœnale.

Q. 2. Quid specialiter de Sacramento Pœnitentia dicendum? Resp. Pœnitentiæ Sacramentum à Canonistis definiri solet, quòd sit Sacramentum, quo peccata post baptismum commissa, & cum dolore ac detestatione debitâ legitimo Ministro manifestata per virtutem clavium seu absolutionis Sacramentalis delentur quoad reatum culpæ potissimum. Unde I. conformiter scripturæ Jo. 20. CC. Later. Flor. & Trid. sess. 7. can. 1. sess. 14. can. 1. datur Sacramentum pœnitentiæ, idque à Baptismo distinctum, ut patet ex Act. 8. 1. Cor. 5. Flor. Trid. sess. 14. can. 2. Ss. PP. à Christo Domino immediatè (per modum iudicii) institutum, non tantùm quoad partem suam formalem, sed quoad potestatem absolvendi à peccatis, sed etiam quoad partes materiales, quæ sunt dolor, confessio peccatorum, & satisfactio. Catholici cum Trid. sess. 7. can. 1. & sess. 14. cap. 1. & can. 1. 2. Primum Requisitum ex parte Ministri ad valorem Sacramenti Pœnitentiæ est approbatio, seu iudicium & testimonium de idoneitate ad accipiendas confessiones ab Episcopo datum in ordine ad absolvendos à mortalibus sæculares, & ad absolvendas Moniales ita necessarium, ut ab

que ea nec licite, nec valide absolutio detur. Trid. sess. 23. c. 15. de ref. & Constit. Gregor. XV.

3. Alterum requisitum ex parte Ministri est *jurisdictio*, seu potestas in actu secundo data, quâ quis super alios constituitur tanquam subditos in ordine ad absolvendam, eaque vel *Ordinaria* est, vel *delegata*, Trid. sess. 14. c. 6. & 7. & quia *jurisdictio* non solet ab Ecclesia concedi illimitatè, sed cum exceptione certorum peccatorum, quæ Superior suæ absolutioni reservat, hæc dicuntur *casus reservati*, à quibus directè & per se absolvere non potest nisi reservans, vel ejus superior, aut quibus hi potestatem hanc delegant, aut quibus jus vel speciale privilegium eam indulget. Patet per se. Religiosi Mendicantes habent quidem facultatem à casibus Papalibus extra Bullam Cœnæ, non tamen à reservatis in Bulla Cœnæ, nec ab Episcopalibus absolvendi. Urban. VIII. Constit. 17. Novembr. 1628. Alex. VIII. damnans hanc propositionem 12. *Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtentâ ad id eorum facultate.* 5. Jure divino obligantur omnes Christi fideles post baptismum lapsi ad confessionem peccatorum mortalium. Trid. sess. 14. c. 5. non tamen statim, ut peccarunt. c. 12. h. t. Jure positivo singulis annis semel. Trid. sess. 14. c. 5. & can. 8. de sacram. Pœn. & c. 12. h. t. ubi & pœnæ in negligentes confessionem annuam statuuntur. Per confessionem scienter invalidam præcepto huic non satisfit. Alex. VII. in damn. propos. 14. nec per ignoranter invalidam. arg. L.

30. ff. de Testam. tut. Pichl. hic. n. 16. agit de sigillo confessionis, quod juxta omnes strictissime obligat ex ipsâ rei naturâ, &c.

Q. 3. Quid statutum sit specialiter in hoc Tit. de Pœnitentia, quatenus est satisfactio pro peccato

Resp. I. Pœnitentia sic considerata, si sacramentalis est, est opus bonum pœnale à Confessione impositum pœnitenti in pœnæ temporalis, ex peccato residuæ, compensationem, ut iustitiæ divinæ aliquo modo satisfiat. Trid. sess. 14. c. 1.

Non sacramentalis illa est, quæ à pœnitente sponte suscipitur, vel à legitimo superiore extra Sacramentum imponitur. Sacramentalis proprie est hujus loci.

2. Pœnitentia dividitur in publicam, & privatam; publica in solennem & non solennem.

3. Quod Confessarius teneatur aliquam pœnitentiam injungere, eamque secundum circumstantias proportionatam, habetur Trid. sess. 14. c. 1. de Pœnit.

4. Pœnitentia occidentis Presbyterum dicitur c. 2. h. t. Medici non monentis agrum de confessione facienda, c. 13. h. t. de muliere, quæ prolem ex adulterio suscepit, aut patrem alienum incio marito sibi supposuit, dictum est de Tit. 16. hoc Libr. Q. 3. Resp. ad 1. x. ubi resp. vit. & habetur c. 9. h. t.

Q. 4. Quid in secunda rubrica parte per Remissiones intelligatur? Resp. I. Duplex est Remissionum genus in Ecclesia, unum culpæ, quod maxime fit per absolutionem sacramentalem, alterum pœnæ, quod fit vel per impositionem satisfactionis in Sacramento pœnitentiæ, vel etiam illud

illud per *indulgentias*, quæ ita definiuntur: *Relaxatio pœna temporalis, pro peccatis actualibus remissis debitæ, per applicationem meritorum Christi & Sanctorum.* 2. S. Pontifex potest concedere indulgentias, easque vel *plenarias* vel *partiales*, vel *reales*, vel *locales*, vel *personales*, tam *pro vivis* per modum absolutionis, quàm *pro defunctis* per modum suffragii seu solutionis, potestate dispensandi thesaurum Ecclesiæ à Christo accepta *Matth. 16. Extrav. inter Com. h. t.* estque indulgentiarum usus in Ecclesia antiquissimus, ut constat ex *Extrav. 1. h. t. Trid. sess. 25. in Decret. de indulg.* ex traditione, praxi Ecclesiæ, CC. PP. ut ostendunt Bellarm. *L. 4. de pœnit. c. 3. Suar. D. 49. sect. 2. de Pœn. qui n. 3.* usum indulgentiarum ab ipsis Apostolis derivari colligit ex *2. Cor. 2. v. 10.* Quid Prælati Papæ inferiores in concedendis indulgentiis possint, attendi debent privilegium & consuetudo. Vid. Schmalzgr. *h. a n. 123.* 4. Ut indulgentiarum concessio, etiam à S. Pontifice facta, sit *valida*, requiritur iusta causa specialis; qualis est exaltatio Ecclesiæ, extirpatio hæresum &c. & non sufficit generalis illa, liberandi scil. animas à pœnis temporalibus, à sine indulgentiarum indistincta, *c. 14. h. t.* ratio quia Papa non est Dominus, sed dispensator tantum thesauri Ecclesiæ. Quid ad lucrandas indulgentias requiratur, vid. *La Croix tom. 6. n. 1301. Resp. 3. 5.* *Jubilæum* est species indulgentiæ plenariæ, quæ præter plénissimam pœnæ pro peccatis adhuc debiti remissionem alias quoque gra-

tias continet, facultatem nim. eligendi Confessorium quemcunque approbatum ab Episcopo, dispensandi in votis, absolvendi à censuris, de hoc vid. Schmalzgr. h. à. 140. qui num. sepp. plures, eásque utiles quæstiones de Jubilæo refolvit.

TITULUS XXXIX.

De Sententia Excommunicationis, Suspensionis & Interdicti.

Q 1. *Quid ex quo duplex sit Censura in genere?*
Resp. ad 1. Censura, de quâ utpote pœnâ Medicinali post Vindicativas agitur, est *Pœna spiritualis & medicinalis, per quam homini baptizato & delinquenti per potestatem Ecclesiasticam auferitur usus quorundam bonorum spiritualium, quæ scil. sunt communia fidelibus, publica, & eterna, arg. Matth. 18.*

Resp. ad 2. Censura essentialiter & adæquate dividitur in 3. species, Excommunicationem, Suspensionem, & Interdictum, c. 1. h. t. in d. 1. 20. de V. S. Accidentaliter quælibet ex his 3. dividitur in Censuram *juris*, quæ per Ss, Canones, Constitutiones, & statuta Ecclesiastica inferuntur *& hominis*, quæ à judicè sive Prælato Ecclesiastico per modum mandati vel sententiæ judicialis feruntur. Iterum Censura alia est *lata*, alia *ferenda sententia*. Exempla vide apud Busenbaum de Censur. c. 1. dub. 2.

Q. 2.